

عنوان مقاله:

اثربخشی گروه درمانی مبتنی بر رویکرد امید بر کاهش ناگویی خلقی بیماران مبتلا به اختلال اضطراب فراگیر

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی آینده پژوهی، علوم تربیتی و روانشناسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

شهنوش منشی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد امارات متحده عربی، امارات متحده عربی

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تعیین میزان اثربخشی گروه درمانی مبتنی بر رویکرد امید بر کاهش ناگویی خلقی بیماران مبتلا به اختلال اضطراب فراگیر بود. روش پژوهش حاضر نیمه آزمایشی و طرح مورد استفاده در این پژوهش طرح پیش آزمون- پس آزمون دو گروهی است. جامعه آماری در این پژوهش شامل همه ی بیماران مبتلا به اختلال اضطراب فراگیر مراجعه کننده به کلینیک زندگی بهتر در شهر تهران بود. گروه نمونه مشتمل بر ۳۰ بیمار مبتلا به اختلال اضطراب فراگیر بود که به تصادف در دو گروه ۱۵ نفری قرار گرفتند. انتخاب گروه نمونه به صورت هدفمند و جایگذاری آنها در دو گروه به صورت تصادفی بود. ابزار به کار گرفته شده در پژوهش حاضر مقیاس ناگویی هیجانی تورنتو بود. دادههای پژوهش با استفاده از روش تحلیل کوواریانس، تحلیل شدند. نتایج بدست آمده نشان داد که بین نمرات ناگویی خلقی شرکت کنندگان برحسب عضویت گروهی «آزمایش و کنترل» در مرحله پس آزمون تفاوت معناداری مشاهده شد؛ بنابراین با به کارگیری گروه درمانی مبتنی بر رویکرد امید در بیماران مبتلا به اختلال اضطراب فراگیر شاهد کاهش ناگویی خلقی در آنها خواهیم بود.

کلمات کلیدی:

گروه درمانی مبتنی بر رویکرد امید، ناگویی خلقی، بیماران مبتلا به اختلال اضطراب فراگیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1246087>

